

SPELARIT 4/2003

Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit ry

PÄÄKIRJOITUS

Vuoden 2003 päätteeksi ajatuksia Elias Lönnrotin kirjoituksesta vuodelta 1837: Kauniit ilot, leikit ja huvitukset ovat rasiusten jälkeen virvoittavia. Kohtuullisesti nautittuina ne kartuttavat sekä ruumiin että mielen hyvää, panevat veren ja muut nesteet paremmin liikkeelle.

Töistä päästyä sopii itsekunki ilahutella itseänsä ja toimittaa muillenko, erityisesti lapsille ja nuorelle kansalle syyttömiä huvituksia.

Tervetuloa ensi vuonnakin syyttömien huvitusten pariin itseäsi ilahuttamaan!

Kiitän syvään kumartaen kaikkia Teitä kuluneesta vuodesta, yhteistyöstä, mukavista muistoista ja toivotan Junnu Vainion sanoilla Sinulle rauhallista joulunaikaa.

Onnea kun mikään mylly valmiiksi ei jauha, itsestään on löydettävä ihmisen vain rauha. Joulumaa on muutakin kuin pelkkää toiveunta, Joulumaa on ihmismielen rauhan valtakunta. Eikä sinne matka silloin kovin kauan kestä. Joulumaa jos jokaiselta löytyy sydäimestä.

Riitta

*Rauhallista joulun odotusta
ja onnea uudelle vuodelle
2004!*

HOIUSPUU 20 v. 21.11.-23.11.2003

Menomatka

Viking Linen terminaalissa kaikki matkalaiset olivat ajoissa paikalla ja Kerttu jakoi matkaliput kullekin omansa. Yleistyneen käytännön mukaan toisiamme halasimme. Se kun on niin mukavaa. Yksi hyttikin meillä oli, johon tavaramme saimme matkan ajaksi. Vuorotellen hiki päässä sängyille ja lattialle ahtaassa hytissä matkakassejamme ahdoimme. Vessassa sentään oli tilaa, vaikka tanssikengät jalkaan laittaa.

Joukkomme jalkautuikin nopeaan tahtiin kuka syömään, kuka tanssiin ja tietenkin matkan alkajaisiksi kuohuviinilasia kilitämään. Viiden hengen bingoakin kokeiltiin, mutta menestys oli huononlainen. Siltä osin onni ei ollut matkassa. Maaritin mustaa silmää ihmeteltiin, kauniisti tumma väri olikin silmän ympärille asettunut. Perheväkivaltaa todettiin, teon tekijäksi paljastui oman lapsen kova pää. Olen aiemminkin huomannut lapsilla kovia päitä. Taitaa olla aikuisillakin. Onkohan kovapäisyys suomalainen voimavara.

Satamassa pärnulaisten järjestämä bussi oli meitä vastassa. Koko matkan ajan bussissa oli puheensorinaa. Bussissa oli lämmintä, joten suomalaiset ”porot” tarvitsivat viilennystä. Matkalla poikettiin kaupassa ja pakollisella tyhjenyksellä kuin myös sauhuttelijat

Hilkka ja Riitta ojentamassa
onnitteluja Sirjelle ja Ainille

tupakalla.

Arjalle oli tullut suruviesti kännykään. Hänen isänsä oli kuollut. Arja sai kukkakimpun ja myötätuntoisia halauksia muilta matkalaisilta.

Aundrussa perillä perjantaina

Osa matkalaisista tippui kyydistä jo Pärnun kaupungin puolella. Muut matkasimme varsinaiseen kohteeseemme Aundruun.

Voi miten mukava oli nähdä tuttuja ihmisiä jo 13 vuoden takaa bussista noustessamme. Ja taas halattiin. Toivottavasti kenelläkään ei ole halauskiintiötä.

Kaikki suomalaiset oli majoitettu perheisiin ja perjantai-iltaa kukin vietti perheensä parissa. Meidän perheessä kävi toinenkin perhe, jossa suomalainen mies oli majoitettuna. Ilta sujui syöden, juoden, musiikkia kuunnellen (Spelarien CD) ja yhteislaulun merkeissä. Meillä on paljon samoja lauluja, joten virolaiset lauloivat virokksi ja suomalaiset suomeksi. Jopa kansallislaulukin laulettiin hartaudella, sekin kun on nuotitukseltaan sama.

Illan vaihtuessa yöksi lähtivät vieraat perheestämme omaan kotiinsa. Ulkona oli satanut uut-ta lunta, joten leikkimielinen lumisota saattoi alkaa. Voi sitä lapsenmielistä riemua.

Lauantaipäivä perheissä

Aamulla saimme nukkua pit-kään. Kuulin, että jossakin per-heessä oli herätty jo aikaisin. Aamuvirkut suomalaiset olivat olleet liikkeellä. Päivää kukin vietti haluamallaan tavalla. Me kävimme kauppakeskuksessa, jossa muuta-ma suomalainen kauppa. Hinnat oli merkattu monessa paikassa jo eu-roina. Ruokakaupassa käydessäm-me hintoja saattoi hyvin vertailla. Vielä on halvempaa kuin Suomes-sa, mutta hinnat nousevat kaiken aikaa. Kaupoista saa jo kaikkea ja hyllyt ovat täynnä tavaraa. Kävim-me vielä katsomassa uutta teatteria ja musiikkitaloa. Myös uusi vesi-puisto on valmistumassa. Kaupun-gilla kävely jäi ohjelmasta pois, kun olimme laiskoja kävelemään sa-teessa. Jotkut olivat käyneet torilla, eivätkä välittäneet sateesta.

Perheessämme oli sauna lämpi-mänä, joten sinne sitten. Minulle riitti noin 10 sekuntia ja sitten pois. Uskon lämpötilan olleen noin 150 astetta (tai ehkä vähän vähemmän) Takassa roihusi kunnon tuli, ja olo tuntui niin lämpöiseltä.

Illtajuhla

Halauksilta ei taaskaan vältytty. Ei edes sisäpuolelle ehtinyt, kun en-simmäinen sopiva tuttu tavattiin. Juhlasali oli pieni ja tunnelmallinen, ja kaikki esiintyjät ja katsojat hyvin mukaan mahtuivat.

Suomalaisten salonkitanssiesitys

Ensiksi lavalle tulivat Hoiuspuun nykyiset tanssijat, sekaparit, nais-parit ja eläkeläisnaisparit. Soittajat hanuri, kannel, viulu ja hyppykeppi olivat jo valmiina lavalla. Kaikilla kauniit kansallispuvut yllä ja naisten myssyt teräväksi tärkättyinä. Nykyiset tanssijat hakivat mukaan myös jo poistuneet tanssiparit. Näyttipä taito vielä entisilläkin olevan tallella kun oikeaa ja vasempaa tanssivat. Sirje kuulutustensa lomassa kertoi menneistä vuosista humoristiseen sävyyn, koska yleisöä niin usein nauratti ja muutenkin yleisö tuntui mukana mielenkiinnolla elävän.

Naisryhmän esitys erityisesti mi-nua kiinnosti. Naisten ilmeet olivat eläviä ja iloisia, minusta tuntui, että kenellekään ei oltu sanottu, että näin pitää tehdä vaan kaikki ilmehti-vät itselleen sopivalla tavalla. Nais-ten tanssit olivat myös tehty juuri naisille. Sekaparien tanssit olivat nopeita ja reippaita. Kaikki jakoivat hyvin, en nähnyt väsymisen merk-kejä, vaikka joukossa oli joku jo vähän vanhempikin jäsen. Eläke-läisnaisparitkin näyttivät nauttivan tanssimisesta ja esiintymisestä. Heidän esityksessään oli pari tuttua

tanssia kuten Kikapoo ja Hermannin ja Miina, joka tosin omalla koreografialla. Neljä naista lauloi välillä ryhmien tukena, mutta myös tanssijat lauloivat. Ja se oli upeaa, ainakin minusta tuntui, että kaikki osasivat laulaa. Osaavathan suomalaisetkin kaikki laulaa, mutta eipä laulua juurikaan kuulu. Ainakin minun mielestäni laulu elävöittää esitystä todella paljon. Ja sehän nähtiin ja kuultiin Hoiuspuun ryhmän esityksissä.

Hoiuspuu esiintymässä

Suomalaiset tanssivat ensiksi salonkitansseja juhlapuvuissaan. Naisilla oli pitkät helmat ja vannealushameet ja pitsiä ja röyhelöä kunkin maun mukaan. Miehet olivat komeita frakeissaan ja ryhtikin näytti olevan kunnossa. Tanssien loputtua olikin ansaittujen aplodien paikka. Toisessa osiossa suomalaiset tanssivat perinteistä kansantanssia. Miehet olivat samat, mutta naiset vaihtuivat. Nyt näillä meidän herroilla oli 2 nuorta neitoa ja 2 vähän vanhempaa nuorta pareinaan. Ikäväkseni totesin, että miehet olivat

Suomenruotsalaisia kansantansseja

ikään kuin vanhentuneet edellisen osion jälkeen.

Varsinaista pelimannia meillä ei ollut mukana, harmi, mutta onneksi oli mukana CD -pelimanni Matti.

Vuorossa oli tietenkin myös seuran kukitus ja lahjojen antaminen. Sirjelle tuli toinen toistaan komeampia kukkakimppuja, jotka hän edelleen jakoi seuran jäsenille. Muitakin lahjoja tuli esim. meidän seuralta ohjaajan laukku tykötarpeineen. Hilikka puhui Sirjelle kyynelet silmissä, tilanne oli niin herkistävä. He ovat olleet todella hyviä ystäviä kauan. Hilikan ansiosta seurojemme ystävyys onkin alkanut. Hilikka puhui Sirjelle ohjaajan tärkeydestä ryhmälle. Ohjaaja on se joka ryhmää kannattelee ja vie eteenpäin.

Näimme vielä country - henkistä tanssia. Rytmillä välillä Zorbasta, mutta tanssi sujui cowboy tyyliin. Näitä tansseja saivat tanssia kaikki halukkaat yhteistanssien väliajalla.

Esitysten jälkeen alkoivat sampaanajapullot poksahdella ja korkit

lennellä ympäriinsä. Mukit olivat muovisia, mutta ei se tässä tunnelmassa häirinnyt makua. Samppanja oli paikallista Presidentti laatua ja todella hyvää. Minäkin sain seuraavaksi lisää juomaa EU-mukista (= kaljamukin kokoinen muovimuki). En paljon siitä ehtinyt nauttia, kun onnistuin vetäisemään juhlanan juoman pitkin lattiaa. Kyllä hävetti, mutta minkäs innostuessani huiতোvalle luonteelleni mahdan. Uutta mukia en enää uskaltanut ottaa, rangaistus itselleni.

Juhan ja Jaan pöydän alla

Suolaista ja makeaa purtavaa oli pöydissä reippaanlaisesti. Esim. juustoa, valkosipulileipää, suolapapuja, rusinapullaa ja täytekakkua. Olutta pöydässä oli isoja pulloja ja nekin presidentti laatua. Kahvista ja teestä en tiedä laatumerkkiä, mutta olettaa voi, että presidenttiä nekin.

Ilman leikkiä ja yhteislaulua ei tietenkään virolaisista juhlista selvitä. Tuttua laulua ja leikkiä ”sinä olet Juhan minä olen Jaan” ei voitu välttää. Ensin lattialla seisten sitten penkeillä seisten ja lopuksi pöytien alla kontaten, huolta piti pitää ken-

gistään etteivät ne hävinneet. Parit kengät löysivätkin tiensä nurkkaan.

13 vuoden takaisia asioita muisteltiin yhdessä keskustellen ja kyllä asiaa riittikin. Tunnelmia kävimme yhdessä läpi ja ystävyydestämme puhuimme riittämiin. Huomasimme lastemme kasvaneen, onneksi itsekin on kasvettu kuka mitenkään, vanhentuneet emme juurikaan olleet, näin todettiin.

Juuri kun kello oli siirtynyt sunnuntain puolelle, alkoivat muutamat seuramme jäsenet laulaa onnittelelaulua Arskalle. Hänellä syntymäpäivä. Ja tietenkin paljon halauksia. Ja tietenkin lahjoja ja kukkia. Arska sai uuden pään, ettei enää ole kipeä totesi eräs virolainen ystävämme. Joku oli keksinyt ostaa Arskalle vaaleanharmaan peruukin, kun omat hiukset jo harvenivat. Erittäin pukevalta peruukki näyttikin.

Yhteistanssia siivittivät isä ja poika soittajat, sähköurut ja kitara. Isä lauloi tunnettujakin kappaleita. Mikä yllättävää he osasivat soittaa suomalaisiakin tansseja, tangoa vain en kuullut. Humppaa, valssia ja polkkaa pudotuspeli tyyliin. Pakko tunnustaa, en jaksanut loppuun asti, niin kiperää polkan tahti jo oli.

Juhlat loppuivat vasta 2.30 sunnuntain puolella. Väki oli harventunut melkoisesti, mutta viimeiset sitä enemmän innolla mukana.

Sunnuntaiaamuna

Matti oli ottanut paljon kuvia iltajuhlasta ja ne olivatkin nähtävissä perheen tietokoneella jo aamulla. Odotan innolla muisteluilta, että

kunnolla pääsee tutustumaan kuviin ja muistelemaan yhteistä reissuamme.

Virolaista vieraanvaraisuutta todistaa sekin, että he antavat meille vieraillekin lahjan. Joka kerta olemme tulleet takaisin jotain hyvää matkassamme. Niin nytkin. Tällaista tapaa en ole Suomessa kohdannut.

Kaikki loppuu. Bussi tuli meitä hakemaan 12.30. Perheet olivat saattamassa ja halauksia jälleen suurin mitoin. Toivomuksia uudelleen näkemisestä kuului ympäriinsä. Suomessa seuraavaksi. Lähtötunnelma oli haikea niin kuin aina ennenkin tässä kohdassa. Toisaalta onnen tunne siitä, että olemme menossa kotiin ja pääsee kunnolla nukkumaan omaan sänkyyn. Sen verran väsymys jo painoi. Märkää lunta satoi taivaan täydeltä ja bussi ajelikin rauhallisen verkkaisaa taktia Tallinnaa kohti. Matkan varrella näkyi muutamia kolariautoja ja tieltä ulosajoja. Missähän kunnossa renkaat ovat olleet. Viron lakien mukaan bussissa ei saa seisoa. Tulee isot sakot. Sakkoja uhmaavia ihmisiä joukostamme kyllä löytyi. Ei ollut poliisia näkemässä. Muutenkin meidän kannattaisi omaa käyttäytymistämme tarkentaa kunkin tahollaan.

Bussimatka sujui muuten rattoisasti. Takaosassa oli käynnissä laulukilpailu, kuka joukkue keksii enemmän eläin ja kukka-aiheisia lauluja. En tiedä voittajaa. Ehkä kaikki voittivat jotakin. Huomasin, että osaavathan suomalaisetkin laulaa. Ja ihan hyvin.

Tuija, Riitta ja syntymäpäiväsankari

Laivamatka

Päätin, että en kirjoita laivamatkasta, mutta pakko on muutama sana mainita. Joku oli pellon välillä Tallinna Helsinki kyntänyt vähän muhkuraiseksi. Niin paljon kyytimme keikkui matkalla. Jossain kohtaa oli tartuttava kaiteeseen pysyäkseen pystyssä. Tanssilattialla tuli omia sivuaskelaita enemmän kuin oli kuvitellut tekevänsä ja vessa täytyi huonovointisista ihmisistä. Meidän porukka pysyi terhakkaasti pystyssä. Ostokset ja syömiset hoidettiin. Kerttua muistettiin matkajohtajana ja hän sai pienen muistoesineen tehdystä työstä. Arskalla tietenkin uusi päänahka koko matkan ajan päässä. Passintarkastuskin meni asiallisesti läpi.

Ja Helsingissä satoi märkää lunta taivaan täydeltä.

Matkan näin näki Sirpa Laakso

LASTENSIYVUT

Väritä tyttöjen puvut

S= SININEN,

M= MUSTA

K= KELTAINEN,

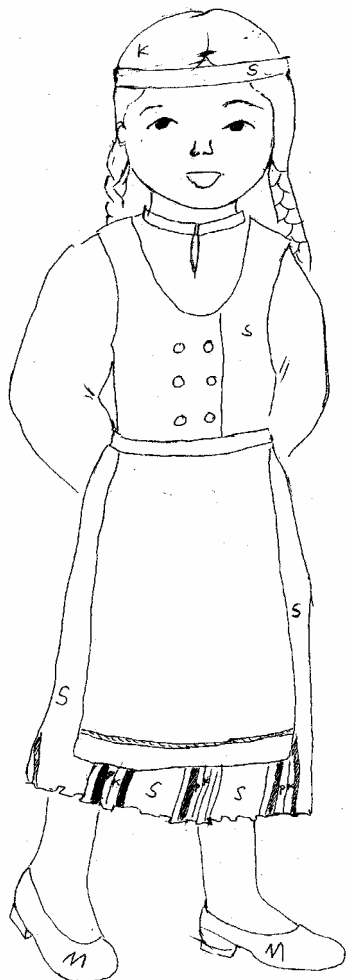
P= PUNAINEN,

R= RUSKEA

VR= VAALEAN RUSKEA

Mitkä puvut tytöillä ovat?

TYTTÖ 1

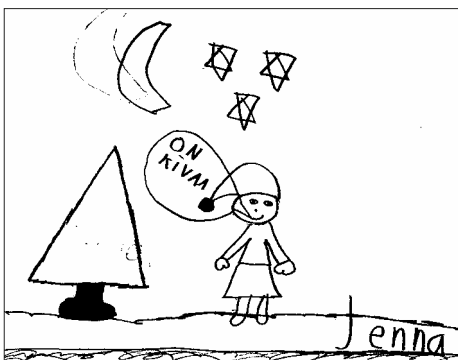
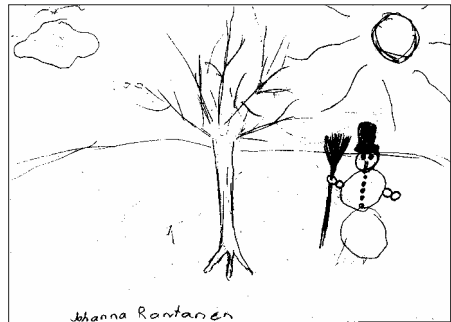
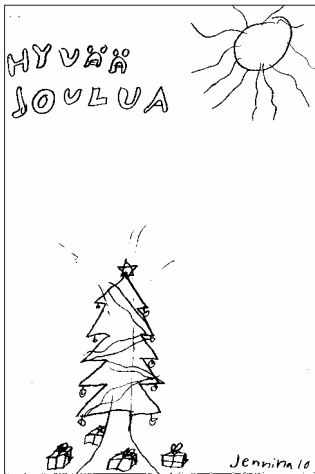

TYTTÖ 2

Mitä tansseja näihin outoihin sanoihin kätkeytyy?
Laita kirjaimet oikeaan järjestykseen.

- 1 NOLO PEESI
- 2 SUMARKKA
- 3 AKKOJEN VALJAKK
- 4 RULPPA PRUULP
- 5 TURISTI KIK

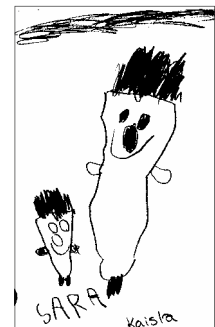
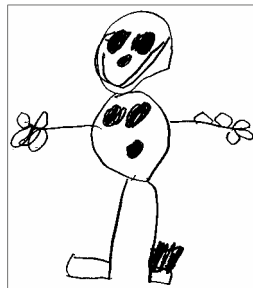

PIENTEN VIKKELIEN JA TANHUTATTIEN KUULUMISIA

Uomarinteen koululla harjoittelee torstaisin kaksi lasten tanhuryh-
mää. Tässä lasten ajatuksia harrastuksestaan:

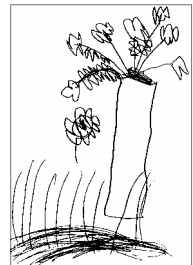
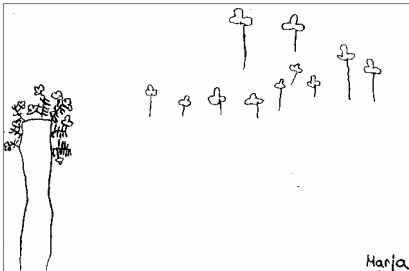
Pienet Vikkelät

Harjoitellaan torstaina koululla. Harjoituksissa tanssitaan.
Laukataan tanhujia. Leikitään toiveleikkejä, kuten karhu nukkuu ja
vahtikoira. Harjoituksissa käyvät Jenni, Vili, Anna, Marko, Marika,
Jasmin, Niko, Julia, Anni, Marja, Kaisla ja Annilinneä. Ollaan 4-7-
vuotiaita. Lauletaan loppulaulu kovaa. Ja yleisesti touhutaan ko-
vasti. Siru, Suski ja Karita vahtivat ja opettavat tanssimaan.

Tanhutaitit

Harjoituksissa harjoittelemme monenlaisia tansseja ja leikimme esim. karpäslätkää ja solmua. Meitä on iso tyttö ryhmä (n. 15 aktiivista). Ikähaarukalta 7-10-vuotiaita. Olemme kivoja, puheliaita, iloisia, vilkkaita ja meidät varmasti kuulee kauas. Olemme käyneet ahkerasti harjoituksissa. Meitä ohjaa Siru, Karita ja Suski, jotka ovat kivoja. Terveisiä harjoituksista: Jenny, Elina, Taika, Jasmin M, Jasmin V, Maria-Sofia, Ella, Johanna, Katri, Jenna, Jasmiina, Laura S, Mari, Laura P, ja Jenniina.

ESITTELYSSÄ KARITA JA SUSKI

Jämsäsen Sirun vatsan jatkaessa pyöristymistään on remmiin astumassa nuoremman polven ohjaajalupauksia. Nuoresta iästään huolimatta Karita Hämäläisellä ja Susanna Hentusella on kansantanssikokemusta enemmän kuin monella muulla! Kävin jututtamassa tyttöjä marraskuisena torstai-iltana ennen harjoitusten alkua.

Suski on 16-vuotias opiskelija Martinlaakson lukiosta. Hän on harrastanut kansantanssia neljävuotiaasta lähtien, siis jo 12 vuoden ajan. Tällä hetkellä Suski tanssii Riitan ohjaamassa ryhmässä nimeltä Tanhukat.

Myös Karita 17 v. on opiskelija. Hän opiskelee lähihoitajaksi sosiaali- ja terveysalan ammattikoulussa. Tanhukokemusta tivatessa-

ni sain vastaukseksi ”oon ollut aina mukana”, eli kokemusta löytyy koko elämän ajalta. Nykyään Karita tanssii ystävänsä Suskin kanssa samassa ryhmässä, Tanhukoissa.

Kuin yhdestä suusta tytöt vakuuttavat harjoituksissa paras- ta olevan kivat kaverit ja hyvä ohjaaja. Toki he myönsivät,

Susanna ja Karita esiintymässä Myyrmäkitalossa Eurooppapäivänä 9.5.2001

Susanna ja Karita esiintymässä Hoiuspuun 20-vuotisjuhlassa Pärnussa 22.11.2003

Tähänastisen tanskiharrastuksen mukavavimmat muistot löytyvät parin vuoden takaa. Kesällä 2001 juhlittiin pohjoismaista lasten ja nuorten juhlaa Barnlekaia Islannissa. Helppo uskoa,

että kokemus on jäänyt mieleen!

Kiitos Karitalle ja Suskille kommenteista ja intoa ja voimia ohjaajatyöhön. Tässä työssänne voitte osaltanne vaikuttaa siihen, että kansantanssista tulee monelle lapselle yhtä mukava ja antoisa harrastus kuin mitä itse olette kokeneet.

Haastattelijana
Sanna Laakso

että joskus laiskottaa eikä jaksaisi harjoitukseen lähteä, mutta harjoitukseen kun tulee niin aina on ollut mukavaa. Harjoitukset on myös hyvä syy unohtaa läksyt ja muut koulupaineet hetkeksi.

Suosikkitanhukseen molemmat tytöt nimeävät Kalena-katrillin. Myös muut menevät ja nopeat tanhut ovat kivoja.

SYKSYN NIMET ELI SYYSKOKOUKSESSA PÄÄTETTYÄ!

Keskiviikkona 26.11.2003 kokoontui jäsenistöä Påkakseeseen seuran syyskokoukseen. Kokousta edelsivät harjoitukset, joten aivot hyvin hapetettuina olimme valmiita päätöksiin.

Puheenjohtajaksi vuodelle 2004 valittiin edelleen Riitta Kangas. Erovuoroisia johtokunnan jäseniä olivat Juhani Kaivosoja, Tuija Pirttikoski ja Veikko Turunen. Juhani Kaivosoja ehdotti tilalleen toista pelimannia, Simo-Pekka Lindströmiä, joka valittiin. Tuija Pirttikoski valittiin jatkamaan, mutta Veikko Turuselle eivät säännöt antaneet vaihtoehtoja - 6 vuoden johtokuntajäsenyyden jälkeen on poistuttava rivistä. Veikon tilalle valittiin Matti Lankinen. Muut johtokunnan jäsenet ovat Reeta Jokinen, Arja Salonen ja Tarja Lahtinen.

Tilintarkastajiksi valittiin Juhani Kaivosoja ja Veikko Turunen, varalle Markku Moilanen ja Reijo Mäkelä.

Toimintasuunnitelma, joka hyväksyttiin sellaisenaan, noudatteli tuttuja linjoja - aikuisten ja lasten tanssiryhmät ja pelimanniryhmä harjoittelevat ja osallistuvat erilaisiin tapahtumiin ja esityksiin, lähinnä kotimaassa. Kevätpilkkistys järjestetään keväällä ja pelimanniryhmä lähtee ainakin Viroon kesällä.

Jäsenmaksun suuruus päätettiin pitää entisellään eli 20 euron suuruisena kaikilta.

Talousarvion oli taloudenhoitajamme Jussi Kaivosoja ansiokkaasti laatinut uuden mallin mukaan niin että nyt on mahdollista paljon helpommin verrata talousarvion ja tilinpäätöksen lukemia toisiinsa. Sinänsä rahasummien puolesta liikuttiin viimevuotisella tasolla. Rahaa tulee jäsenmaksuista ja CD-myyntistä, ja menee muun muassa kurssiin ja tiedotukseen.

Toimikuntia nimettiin. Tanhu-, lapsi- ja varhaisnuorisotoimikuntaa on vetänyt Riitta Kangas, joka valittiin jatkamaan edelleen. Pelimannitoimikuntaa on vetänyt Veijo Honkanen, joka jatkaa, ja tiedotustoimikuntaa Tarja Lahtinen, joka myös jatkaa. Påkaksen talotoimikuntaan edustajaksi valittiin jatkamaan Matti Lankinen ja varajäseneksi Veikko Turunen.

Tarja Lahtinen

Onnentoivotuksia

16.12.2003 Arja Salonen 50 v.

PIKKUJOULUT

Onko ollut kiirettä pikkujoulurintamalla ? Seuran pikkujouluihin ehdit vielä hyvin, sillä ne pidetään perjantaina 23.1.2004 klo 18 alkaen kotiseututalo Päkaksessa. Tarjolla puuroa, pyörähtelyä ja hyvää seuraa, oman väkemme lisäksi mukana Vantaan Kansantanssijoita.

Tervetuloa !

PS. Lasten pikkujoulut vietetään erikseen syyskauden lopussa harjoitusten yhteydessä, tarkempia tietoja saa lasten ohjaajilta.

MYYDÄÄN

- Myytävänä miesten Koiviston puku kokoa 50B ja miesten Helsingin pitäjän liivi samaa kokoa. Tiedustelut Raimo Behm p. 050 330 8303
- Myydään tyttöjen Munsalan kansallispuku koko n. 140 cm sekä muutamia tanhukenkkiä. Tiedustelut: Merja Hentunen, puh. 050 570 4956 merja.hentunen@sok.fi

Oikeat vastaukset lasten sivujen tehtäviin:

Puvut: tyttö1: Munsalan puku, tyttö 2: Pyhäjärven puku
Tanssit: 1 Poloneesi, 2 masurkka, 3 valjakkojenkka,
 4 Lirppu-larppu, 5 tikkuristi

Seuraava lehti ilmestyy helmikuun alussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille tammikuun puoliväliin mennessä.

Sanna Laakso, puh. 040-591 4897,
email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 8786105,
email: tarja.lahtinen@anilabsystems.com

Matti Lankinen, puh. 0400-422 417,
email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-538 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tuija Pirttikoski, puh. 899 114
- * Tarja Lahtinen, puh. 8786105, 040-7423181,
tarja.lahtinen@anilabsystems.com
- * Arja Salonen, puh. 294 2282, 040-549 3956
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937, 050-585 6050
- * Juhani Kaivosoja, puh. 385 9661, 040-540 4507
- * Reeta Jokinen, puh. 040-564 2209

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050, 0400-998 679
- * Sirpa Laakso, puh. 852 1693, 040-571 2498,
sirpa.laakso@nic.fi
- * Riitta Kangas, puh. 8547563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Siru Jämsänen, puh. 0400-198 198,
siru.jamsanen@kolumbus.fi
- * Karita Hämäläinen, puh. 040-516 7884
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864, 050-518 1184

INTERNET:

www.kasantanssinuoret.fi/spelarit

Kansikuva: Taika Sarnas

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta